

SPØRGESKEMA TIL DEN INDSTILLEDE KOMMISSÆR**Raffaele Fitto****Ledende næstformand med ansvar for samhørighed og reformer****1. Almindelig duelighed, europæisk engagement og personlig uafhængighed**

Hvilke aspekter af Deres personlige kvalifikationer og erfaringer mener De har særlig relevans for opgaven som kommissær og arbejdet med at fremme EU's almene interesser, særlig inden for Deres potentielle ansvarsområde? Hvordan vil De bidrage til gennemførelsen af Kommissionens politiske retningslinjer? Hvordan vil De gennemføre kønsmainstreaming og integrere kønsaspektet i alle politikker inden for Deres ansvarsområde? Hvordan vil De gennemføre integration af ungdomsaspektet?

Hvilke garantier for uafhængighed kan De give Parlamentet, og hvordan vil De sikre, at Deres tidligere, nuværende eller fremtidige aktiviteter ikke kan rejse tvivl om udøvelsen af Deres hverv i Kommissionen?

Jeg voksede op, mens Europa var dybt splittet, og min uddannelse blev inspireret af respekten for de værdier og principper, der er nedfældet i EU-traktaterne: frihed, demokrati, retsstatsprincippet, pluralisme, ligestilling, respekt for den menneskelige værdighed, forsvar af borgerlige rettigheder og ligestilling mellem kvinder og mænd.

Jeg startede min politiske karriere i det parti, hvis værdier jeg delte, blandt andet dets europæiske mål: "Democrazia Cristiana". Gennem hele min karriere har jeg beklædt stillinger på forskellige niveauer. På lokalt plan blev jeg, efter at jeg første gang blev valgt i 1990 som medlem af regionalrådet i Puglia, valgt til formand for regionen i 2000. Ud over at have været medlem af det italienske parlament flere gange har jeg været minister for regionale anliggender og lokalt selvstyre (2008), derefter minister for samhørighed (2010) og minister for europæiske anliggender, det sydlige Italien, samhørighedspolitik og den nationale genopretnings- og resiliensplan (PNRR) siden 2022. På europæisk plan blev jeg først valgt som medlem af Europa-Parlamentet i 1999 og derefter igen i 2014 og 2019. Fra 2000 til 2005 var jeg medlem af Regionsudvalget, hvor jeg var formand for Underudvalget for Territorial Samhørighed fra 2002 til 2004.

Jeg har altid været en stærk tilhænger af det europæiske projekt og af de grundlæggende principper og værdier i retsstatsprincippet, som det hviler på. På et kontinent, der måtte finde sig selv efter en ødelæggende intern krig, er den europæiske integration en hidtil uset vej fremad og udgør sammen med den euro-atlantiske alliance det primære redskab til at sikre fred, velfærd, velstand og sikkerhed for europæerne. Ruslands brutale aggression mod Ukraine og konflikten i Mellemøsten viser, at dette ikke bør tages for givet. Vores sammenhold og beslutsomhed er vores bedste våben til at sikre disse resultater og de værdier, de bygger på.

I mine forskellige roller har jeg opnået førstehåndsviden og har kunnet "opleve" samhørigheds- og regionaludviklingspolitik ud fra forskellige synsvinkler, både som regionsformand og minister, og har således deltaget i møder som medlem af den relevante rådssammensætning. Som medlem af Europa-Parlamentet har jeg været en del af REGI-udvalget og har fulgt samhørighedspolitikken som medlem af Regionsudvalget.

Samhørighedspolitikken er en grundlæggende søjle i det europæiske projekt. I min opgavebeskrivelse skrev tiltrædende formand for Europa-Kommissionen, Ursula von der Leyen, at "europæisk samhørighed handler om at bringe Europa tættere på borgerne og bringe europæerne tættere på hinanden". Jeg er helt enig, og hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg fuldt ud bestræbe mig på at arbejde henimod dette mål.

I de næste fem år vil Den Europæiske Union blive stillet over for betydelige udfordringer såsom den grønne og den digitale omstilling, sikkerhed i en kompleks geopolitisk kontekst, relancering af konkurrenceevnen i en global økonomi i hastig udvikling, forsvar af vores sociale model og demokrati og forberedelse til kommende udvidelser. Inden for disse rammer bør samhørighedspolitikken bidrage til Den Europæiske Unions mål som skitseret i de

politiske retningslinjer, der er fremlagt af tiltrædende formand Ursula von der Leyen. I den forbindelse vil det være afgørende at sikre tilstrækkelige ressourcer og at samarbejde om et solidt budget.

Min erfaring som minister med ansvar for gennemførelsen af Italiens nationale genopretnings- og resiliensplan, som er den største i Europa udtrykt i størrelse, har gjort det muligt for mig at opleve de betydelige muligheder, som NextGenerationEU udgør for Den Europæiske Union, samt udfordringerne og de følsomme aspekter ved dette store og historiske fælles projekt.

Hvis min udnævnelse bekræftes, agter jeg at gøre brug af denne erfaring ved at samarbejde med kommissæren med ansvar for økonomi og produktivitet, som anført i min opgavebeskrivelse, om at gennemføre de aftalte reformer og investeringer, der er fastsat i medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplan, inden udgiftsfristen i 2026.

I løbet af min karriere har jeg på forskellige niveauer arbejdet med en lang række europæiske politikker og anerkendt betydningen af at koordinere udformningen og gennemførelsen heraf. Hvis min udnævnelse bekræftes, lover jeg som ledende næstformand til at samarbejde med kolleger med ansvar for bl.a. landbrug og fødevarer, bæredygtig mobilitet og turisme, fiskeri og den blå økonomi, således at disse politikker integreres og skaber synergier for at bidrage til Den Europæiske Unions og dens borgeres velstand.

Jeg er fuldt ud engageret i ligestilling mellem kønnene, da jeg mener, at fokus på ligestilling mellem kønnene ikke bare er en forpligtelse, men en vigtig mulighed for, at ethvert samfund kan fungere. Jeg er derfor fast besluttet på at fremme en ligelig kønsfordeling i ledelsen, startende med mit kabinet, og jeg er overbevist om, at dette vil føre til en mere effektiv struktur, der kan udtrykke de forskellige følsomme emner, der er nødvendige for en optimal beslutningstagning. Jeg vil arbejde på at sikre et kønsperspektiv i samhörighedspolitikken og alle andre dele af mit ansvarsområde.

Jeg har altid tilskyndet og investeret i unge mennesker, da de gør samfundet sundere, mere innovativt og dynamisk. I overensstemmelse med tiltrædende formand Ursula von der Leyens politiske retningslinjer forpligter jeg mig til at gøre integration af ungdomsperspektiver i politikudformningen til en prioritet inden for mit ansvarsområde. Ungdomsdialoger vil være en glimrende lejlighed til at lytte til unges behov og synspunkter. Jeg ser derfor frem til at afholde min første dialog inden for de første 100 dage på posten.

Jeg har altid handlet udelukkende i offentlighedens interesse. Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg som ledende næstformand udføre mine opgaver helt og holdent i Europas interesse og fuldt ud respektere traktaternes ordlyd og ånd, navnlig de forpligtelser, der er fastsat i artikel 17, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Uafhængigheden har altid karakteriseret min personlige og politiske indsats, og som medlem af Kommissionen vil jeg hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen medlemsstat, nogen anden institution eller noget andet organ. Jeg vil fuldt ud overholde adfærdskodeksen for medlemmer af Europa-Kommissionen og dens bestemmelser om interessekonflikter. Jeg lover straks at ajourføre min interesseerklæring, hvis der er behov for ændringer.

2. Forvaltning af ansvarsområde og samarbejde med Europa-Parlamentet

Kan De forpligte Dem til at informere Parlamentet behørigt om Deres og Deres tjenestegrenes handlinger? I hvilken henseende mener De, at De er ansvarlig over for Parlamentet?

Hvilke specifikke forpligtelser er De parat til at give med hensyn til Deres engagement i og tilstedeværelse i Parlamentet, både i udvalget og på plenarmødet, gennemsigtighed, samarbejde og effektiv opfølgning på Parlamentets holdninger og anmodninger om lovgivningsmæssige initiativer? Er De for så vidt angår planlagte initiativer og igangværende procedurer rede til at levere rettidige oplysninger og dokumenter til Parlamentet på lige fod med Rådet?

Hvis min udnævnelse bekræftes, lover jeg som ledende næstformand at give omfattende og detaljerede oplysninger om de tiltag, der falder inden for mit ansvarsområde.

Europa-Parlamentet og Kommissionen handler på baggrund af deres historiske institutionelle forbindelser i nært samarbejde, da begge er garanter for viljen til integration og den europæiske ånd. Jeg har ikke til hensigt at afvige fra denne vision.

Derfor mener jeg også, at det er afgørende at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed over for Europa-Parlamentet. Jeg var medlem af Europa-Parlamentet i over 10 år og minister for europæiske anliggender, det sydlige Italien, samhørighedspolitik og den nationale genopretnings- og resiliensplan, og jeg mener derfor, at det er afgørende at sikre en passende inddragelse heraf for, at den demokratiske lovgivningsproces kan fungere efter hensigten.

Efter min opfattelse bør ansvarligheden over for Parlamentet ikke begrænses til opfølgning på beslutninger, men det kræver også en konstant og frugtbar dialog, som er grundlaget for god forvaltning. Det vil være afgørende at indlede disse dialoger helt fra begyndelsen.

Jeg vil betragte både Parlamentet og Rådet som lige vigtige, når de handler som samlovgivere, og jeg vil sikre, at dette princip afspejles i udvekslingen af relevante oplysninger inden for mit ansvarsområde. Dette er ikke kun en retlig forpligtelse, men også et grundlæggende krav for et medlem af kommissærkollegiet, som er direkte ansvarligt over for de valgte medlemmer af Europa-Parlamentet.

I retningslinjerne og opgavebeskrivelsen fra tiltrædende formand Ursula von der Leyen understreges hensigten om yderligere at styrke det særlige forhold mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen. Jeg deler fuldt ud denne vision og vil sikre en regelmæssig informationsstrøm til de relevante parlamentariske udvalg og stille mig til rådighed for bilaterale møder. Jeg vil regelmæssigt deltage i interinstitutionelle forhandlinger, og når jeg anmodes herom, vil jeg deltage i plenarmøder og strukturerede dialoger i de parlamentariske udvalg. Desuden vil jeg levere hurtige og nøjagtige svar på spørgsmål fra udvalgsmedlemmer vedrørende mit ansvarsområde.

For at sikre gennemsigtighed vil jeg bidrage til at tilrettelægge strukturerede dialoger med de relevante parlamentariske udvalg, og jeg vil fuldt ud overholde bestemmelserne i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen samt den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning.

Den tiltrædende formand Ursula von der Leyen har forpligtet sig til at sikre, at kommissærerne fortsat reagerer på parlamentariske beslutninger, som er vedtaget af et flertal af medlemmerne, ved at fremsætte lovgivningsforslag i fuld overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, nærhedsprincippet og principperne om bedre lovgivning. Desuden mener den tiltrædende formand, at det er nødvendigt at styrke det samarbejde, der er omhandlet i artikel 225 i TEUF, og opfordrer kommissærerne til at indgå i strukturerede dialoger med de parlamentariske udvalg om de pågældende beslutninger. Jeg støtter fuldt ud disse mål, og hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg samarbejde med Parlamentet i alle faser af drøftelserne om beslutninger. Jeg har været medlem af Europa-Parlamentet i en lang periode, og jeg er overbevist om, at dette vil få en positiv indvirkning på resultaterne af vores arbejde.

Jeg støtter på det kraftigste tiltrædende formand Ursula von der Leyens vision om betydningen af at være mere synlig og tilgængelig. Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg forpligte mig til regelmæssigt at besøge medlemsstaterne og deres regioner for at tage bestik af samhørighedspolitikens resultater. Det vil være afgørende at mødes med borgere i hele Unionen, både i byer og i landdistrikter og tyndt befolkede områder.

De kommende måneder vil være afgørende for, at EU fortsat kan støtte langsigtede reformer og investeringer, der direkte bidrager til at styrke den europæiske vækst. For at nå disse mål vil det i overensstemmelse med traktaterne være afgørende at arbejde i synergi med Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget. Det vil også være vigtigt at lytte til de enkelte regioner og lokale enheder, som hver især har deres egne følsomme aspekter og særlige forhold, for at sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til deres behov ved udformningen af en styrket, moderniseret samhørighedspolitik. Jeg vil være beæret over at sidde i Europa-Kommissionen, som er en afgørende institution som traktaternes vogter. Af hensyn til Unionens fælles interesser vil jeg forsvare vores værdier og altid handle i overensstemmelse med kollegialitetsprincippet. Jeg vil arbejde tæt sammen med de øvrige medlemmer af kommissærkollegiet for at realisere de prioriteter, som formand Ursula von der Leyen har udpeget.

Spørgsmål fra Regionaludviklingsudvalget

3. Samhørighedspolitikens fremtid — vigtigste erfaringer — forenkling

Hvad er Deres vision for samhørighedspolitikens fremtid efter 2027, og hvilke er efter Deres mening de vigtigste erfaringer, som Kommissionen og medlemsstaterne burde have lært af de foregående programmeringsperioder i denne henseende? Mener De, at målene om at overvinde regionale forskelle og økonomisk og social samhørighed er gyldige, og hvordan vil De sikre, at princippet om "ikke at skade samhørigheden" afspejles i den kommende flerårige finansielle ramme (FFR)? Vil De fortsat opretholde samhørighedspolitikken som en investerings- og solidaritetsmekanisme for alle regioner, og hvordan vil De sikre udviklingen af mindre udviklede regioner og give et passende svar på de udfordringer, som byområder står over for? Hvordan vil De beskytte

samhørighedspolitikens centrale formål og sikre en solid budgetramme under FFR-forslaget? Hvordan vil De samtidig øge samhørighedspolitikens fleksibilitet til at håndtere nye behov, øge gennemsigtigheden af den, fremskynde gennemførelsesprocesserne og sikre forenkling heraf? Bør samhørighedspolitikens fonde navnlig reformeres efter en resultatbaseret model svarende til genopretnings- og resiliensfaciliteten? Hvordan vil De i den forbindelse sikre kontinuiteten i samhørighedspolitikken, bevare dens oprindelige mål og sikre, at den fremtidige forvaltning og finansiering af politikken respekterer modellen med delt forvaltning, den stedbaserede tilgang, flerniveaustyringen og partnerskabsprincipperne og bevarer de lokale og regionale myndigheders rolle? Vil De undersøge mulighederne for at oprette en effektiv mekanisme i den næste finansielle programmeringsperiode til direkte adgang til samhørighedsfondene for regionale og lokale myndigheder, byer og kommuner i hver medlemsstat baseret på deres specifikke udviklingsbehov?

Økonomisk, social og territorial samhørighed er et af Unionens vigtigste mål og er afgørende for Unionens fulde udvikling og vedvarende succes. Samhørighedspolitikken er et udtryk for Den Europæiske Unions kerneværdier, nemlig enhed, solidaritet og retfærdighed for alle regioner. En styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed øger produktiviteten, innovationen og konkurrenceevnen. Min vision for samhørighedspolitikken efter 2027 fokuserer på at fremme konvergens, begrænse regionale forskelle og støtte alle regioner — navnlig de mindre udviklede regioner — for at sikre vedvarende økonomisk, territorial og social samhørighed. Den næste flerårige finansielle ramme (FFR) er en mulighed for at udforme en styrket, moderniseret samhørigheds- og vækstpolitik i partnerskab med de nationale, regionale og lokale myndigheder. Samhørighedspolitikken i den næste FFR skal bringes på linje med EU's bredere prioriteter. Den skal også blive mere fokuseret, enklere og mere virkningsfuld. Vi vil tackle regionale og sociale forskelle ved at tilvejebringe skræddersyede løsninger på regionale og lokale udfordringer og ved at støtte regioner, herunder øer og regioner i den yderste periferi, i deres bestræbelser på at indhente de andre. Som led i denne proces er vi nødt til at mobilisere reformer og investeringer for at hjælpe med at opbygge det, som er nødvendigt for et velfungerende lokalsamfund.

Samhørighedspolitikken er forankret i dens centrale principper: den stedbaserede tilgang, flerniveaustyring og partnerskab. Når vi udvikler FFR efter 2027, vil jeg sikre, at disse grundlæggende principper bevares. De regionale og lokale myndigheder skal stå i centrum for udformningen og gennemførelsen af planerne for at sikre det bredest mulige ejerskab. Samhørighedspolitikken skal være i stand til at tilpasse sig nye udfordringer såsom klimaændringer, digital omstilling og demografiske forandringer og styrke den sociale inklusion. Disse skiftende realiteter kræver, at vi forbliver fleksible og fremadskuende, samtidig med at vi forbliver tro mod samhørighedspolitikken som en hjørnesten i Unionens enhed og styrke.

Selv om vi uægteligt har gjort fremskridt, er der stadig regionale forskelle, og der opstår nye forskelle, idet nogle regioner stagnerer på grund af udfordringer, navnlig med hensyn til effektiv udnyttelse af ressourcerne. Investeringer alene er ikke nok. Samhørighedspolitikens investeringer og reformer bør gå hånd i hånd for at tackle mangeårige udfordringer, fremskynde den opadgående territoriale konvergens og gennemførelsen af investeringer i lokalområderne. Vedvarende regional vækst kræver en mere afbalanceret tilgang, der omfatter de rette lovgivningsmæssige rammer, kapacitetsopbygning og strategisk planlægning. En styrkelse af den nationale og regionale administrative kapacitet og en forbedring af forvaltningen er også afgørende for en effektiv forvaltning af midlerne, gennemførelse af reformer og opnåelse af håndgribelige resultater.

Der er behov for yderligere forenkling, reduktion af de administrative byrder og mulighed for, at støttemodtagerne — navnlig små og mellemstore virksomheder og lokalsamfund — kan få mere effektiv adgang til midler. Strømning af processer, mindre bureaukrati og øget gennemsigtighed ved hjælp af risikobaserede forvaltningskontroller og yderligere tilpasning af støtteberettigelsesreglerne vil lette adgangen betydeligt. Ved at inddrage lokale og regionale myndigheder tidligere i beslutningsprocesserne kan vi sikre en mere effektiv udnyttelse af midlerne, bedre tilpasning til regionale behov og større indflydelse til lokale aktører i forbindelse med udformningen af deres udvikling. Resultater er et andet kritisk mål. Hver en euro fra EU-budgettet bør gøre en forskel. Vi skal også blive bedre til at fortælle EU-borgerne om, hvad der finansieres via EU-budgettet. Fremadrettet bør vi også tage ved lære af erfaringerne med forenklede udbetalingsmodeller, da de har i et vist omfang har medført en reduktion af den administrative byrde uden at gå på kompromis med det finansielle tilsyn. Disse ændringer vil være afgørende for at gøre samhørighedspolitikken mere fleksibel og lydhør.

Når man overvejer samhørighedspolitikens fremtid, vil det være nødvendigt at overveje forskellige løsninger, vurdere fordelene ved hver af dem og tage hensyn til relevante interessenters synspunkter. Vi skal have gennemsigtighed med hensyn til de endelige modtagere af EU-midler for at muliggøre sporbarhed og ansvarlighed, og vi bliver nødt til at finde løsninger til at begrænse den administrative byrde for støttemodtagerne og gennemførelsesmyndighederne. Vi vil også skulle se på, hvordan samhørighedspolitikken bedst kan gøres mere fleksibel med henblik på at tackle nye udfordringer.

Fremme af samhørighed er et fælles ansvar for EU og dets medlemsstater. Jeg vil arbejde tæt sammen med mine kommissærkolleger for at sikre, at økonomisk, social og territorial samhørighed fortsat spiller en central rolle i den næste FFR.

Samhørighedspolitikken vil fortsat støtte alle regioner med særlig vægt på de mindre udviklede regioner. I disse regioner vil vi prioritere investeringer, der forbedrer adgangen til beskæftigelse, tjenesteydelser og infrastruktur, samtidig med at det sikres, at regioner, der halter bagefter i den grønne og den digitale omstilling, modtager den nødvendige støtte.

Byområder står over for forskellige udfordringer — lige fra økonomisk overkommelige boliger til trængsel og miljømæssig bæredygtighed. Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg fremsætte en omfattende politisk dagsorden for byer, der giver en klar vision for byudvikling, definerer EU's tilgang til bæredygtig byvækst og omsætter EU's prioriteter til konkrete lokale tiltag. For at sikre, at ingen byer lades i stikken, skal byerne have medbestemmelse og aktiv deltagelse i både udformning og gennemførelse af politikker. Hvis min udnævnelse bekræftes, lover jeg at arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet for at sikre, at byer og lokale og regionale myndigheder får mere effektiv adgang til finansiering.

4. Forbindelse til reformer, retsstatsprincippet, det europæiske semester, konditionalitet

Den niende samhørighedsrapport fremhæver behovet for at undersøge, hvordan forbindelsen mellem investeringer og reformer kan styrkes yderligere for at maksimere virkningen af samhørighedspolitikken. Der er imidlertid bekymring for, at samhørighedspolitikens mål som beskrevet i artikel 174 og 175 i TEUF kan blive bragt i fare som følge af den potentielle indførelse af konditionalitetskrav. Støtter De derfor indførelsen af en stærkere forbindelse mellem finansiering af samhørighedspolitikken og centrale nationale reformer? I bekræftende fald, hvilke typer reformer bør da kædes sammen med adgangen til midler? Overvejer De at knytte adgangen til midler til det europæiske semester eller til makroøkonomisk konditionalitet i særdeleshed? Vil De sikre, at medlemsstater eller regioner med begrænset administrativ kapacitet ikke straffes uforholdsmæssigt? Agter De at styrke forbindelsen mellem samhørighedspolitikken og overholdelsen af retsstatsprincippet ved at håndhæve en strengere anvendelse af de horisontale grundforudsætninger, navnlig gennemførelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder? Hvordan vil De endelig sikre, at de nationale regeringers modvilje mod at gennemføre visse reformer ikke hindrer regionernes adgang til midler?

Den 9. samhørighedsrapport fra Kommissionen understreger betydningen af yderligere at styrke forbindelsen mellem investeringer og reformer for at maksimere virkningen af samhørighedspolitikken. Forbindelsen mellem konvergens og strukturreformer vil fortsat være afgørende, sådan som det blev påvist i perioden 2021-2027, hvor Unionen allerede har styrket denne forbindelse, navnlig gennem en tæt tilpasning til det europæiske semester. De landespecifikke henstillinger, der er fremsat i de senere år, tjener som rettesnor for at identificere medlemsstaternes reform- og investeringsbehov og vil fortsat være retningsgivende for midtvejsevalueringen. For at tilpasse reformerne til investeringerne og effektivt fremme regional vækst og udvikling har vi også integreret regionale og territoriale dimensioner i programmer som f.eks. Fonden for Retfærdig Omstilling.

Sammenkædningen af det europæiske semester og udbetalingerne af EU-midler viste sig at være fordelagtig i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten. Det gav EU mulighed for at yde direkte støtte til medlemsstaterne med henblik på at udforme og gennemføre langsigtede reformer og investeringer, der tackler nationale udfordringer og direkte bidrager til at styrke bæredygtig europæisk vækst og retsstatsprincippet. Den kombinerede støtte til reformer og investeringer i én plan har vist sig at være effektiv og har øget sammenhængen og effektiviteten og skabt øgede synergier.

Desuden er grundforudsætningerne under samhørighedspolitikens fonde blevet strømlinet for perioden 2021-2027 for at sikre, at der er indført de nødvendige rammer for en effektiv gennemførelse af fondene. F.eks. har grundforudsætningen for forvaltningen af energisektoren givet anledning til tilpasninger og indførelse af systemer til energiattestordninger. På samme måde har strategier for intelligent specialisering, der er nødvendige i henhold til grundforudsætningen vedrørende det specifikke mål om "udvikling og styrkelse af forsknings- og innovationskapaciteten og udbredelsen af avancerede teknologier" og "udvikling af færdigheder med henblik på intelligent specialisering, industriel omstilling og iværksætteri", ændret finansieringen af innovation på regionalt plan.

Ved gennemførelsen af budgettet skal medlemsstaterne og Kommissionen sikre overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og respektere de EU-værdier, der er nedfældet i artikel 2 i TEU, og som er relevante for gennemførelsen af budgettet. Alle operationer, der finansieres i henhold til forordningen om

fælles bestemmelser, skal være i overensstemmelse med gældende ret, hvilket omfatter overholdelse af chartret om grundlæggende rettigheder. Den horisontale grundforudsætning for chartret har givet stærke incitamenter til strukturelle ændringer, navnlig inden for reform af retsvæsenet. Dette blev gjort i sammenhæng med delmålene for genopretning og resiliens og de årlige rapporter om retsstatsprincippet, som identificerede centrale reformelementer med henblik på at sikre effektiv retsbeskyttelse. Desuden finder forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet anvendelse på alle EU-midler, herunder samhørighedspolitikken. Jeg forpligter mig fuldt ud til at overholde disse principper.

Den tiltrædende formand Ursula von der Leyen har i sine politiske retningslinjer understreget, at der med det fremtidige langsigtede budget vil blive investeret i at opretholde retsstaten, og at det vil fortsat vil kunne sikre overholdelsen af retsstatsprincippet. For det første vil de bygge på den fortsatte anvendelse af den generelle konditionalitetsordning, der gælder for alle fonde. For det andet vil vi være nødt til at tage ved lære af erfaringerne med gennemførelsen af det nuværende budget og NextGenerationEU, herunder et tættere bånd mellem reformer og en styrkelse af retsstaten. Anvendelsen af de forskellige instrumenter har vist, at der er potentiale til at harmonisere reglerne, så de bliver endnu mere effektive.

Samhørighedspolitikken er udformet sådan, at der er fleksibilitet til at skræddersy investeringsstøtten til regionale og lokale behov. Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg som ledende næstformand med ansvar for samhørighed og reformer sikre, at reformerne nøje tilpasses de regionale forhold, og at samhørighedspolitikken også fremover vil være en drivkraft for vækst og konvergens i alle regioner og øger produktiviteten, innovationen og konkurrenceevnen, uden at lade nogen region i stikken. Med henblik herpå vil jeg opretholde en tæt dialog med alle regionale og lokale myndigheder for at identificere eventuelle hindringer for adgangen til EU-midler og vil være særlig opmærksom på at sikre, at disse myndigheder står i centrum for både udformningen og gennemførelsen.

Det er afgørende for gennemførelsen og udnyttelsen af EU-midler at sikre tilstrækkelig administrativ kapacitet i medlemsstaterne og hos de regionale og lokale myndigheder. Jeg er bekendt med svaghederne i den administrative kapacitet i visse medlemsstater og regioner. Hvis min udnævnelse bekræftes, er det min hensigt fortsat at støtte medlemsstaternes kapacitetsopbygning, både med hensyn til: a) en styrkelse af den offentlige forvaltning og governance og b) en styrkelse af kapaciteten til at lave (dvs. udforme og gennemføre) reformer, også gennem en styrket digitalisering.

5. Østlige regioner, udvidelse, den europæiske grænseoverskridende mekanisme

I forbindelse med Ruslands igangværende krig mod Ukraine står EU's grænseregioner, navnlig de østlige og nordlige regioner ved dets ydre grænser med Rusland, Belarus og Ukraine, over for den dobbelte udfordring med at styrke sikkerheden og samtidig puste nyt liv i deres økonomiske og sociale udvikling. Planlægger De initiativer eller særlige støtteforanstaltninger for at hjælpe disse grænseregioner med at håndtere deres alvorlige økonomiske tilbageslag? Hvilke typer bistand og politiske initiativer vil De prioritere? Ud over presset på samhørighedspolitikens budget fra disse østlige og nordlige regioner vil den planlagte udvidelse med Ukraine, Moldova, Vestbalkan og muligvis Georgien påvirke samhørighedspolitikens budget yderligere. Hvordan vil De sikre, at budgettet for samhørighedspolitikken er tilstrækkeligt til at opfylde de voksende behov? Det er desuden vigtigt at bemærke, at vedvarende administrative og retlige grænseoverskridende hindringer forværrer den økonomiske nedgang, ikke kun i de regioner, der er berørt af den russiske krig, men i alle EU's regioner. Disse hindringer fragmenterer det indre marked, hvilket resulterer i tab af milliarder af euro og millioner af arbejdspladser på EU-plan. I denne presserede situation — på den ene side håndtering af behovene i de grænseregioner, der er berørt af krigen, og på den anden side forberedelse af udvidelsen — vil De prioritere afslutningen af de interinstitutionelle forhandlinger om den langvarige forordning om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng?

EU's grænseregioner, navnlig dem langs de ydre grænser til Rusland og Belarus, står over for den dobbelte udfordring med at øge sikkerheden og samtidig puste nyt liv i deres økonomiske og sociale udvikling. Den sikkerhedsmæssige og økonomiske udvikling i disse regioner blev hårdt ramt som en direkte konsekvens af Ruslands angrebskrig mod Ukraine.

For at afbøde denne indvirkning på grænseregionerne er der blevet indført en række initiativer. For det første er midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), som oprindeligt blev tildelt Interregprogrammer med Rusland og Belarus, blevet omfordelt til interne programmer for grænseoverskridende samarbejde, som beløber sig til 150 mio. EUR. Dette sikrer, at alle EU's regioner, der grænser op til Rusland og Belarus, kan deltage i mindst ét internt Interreg-program. For det andet har Kommissionen styrket sine forpligtelser til Interreg-

programmet ved at iværksætte målrettede indkaldelser, oprette informationssteder og yde yderligere støtte til regioner, der grænser op til Rusland. I samarbejde med Verdensbanken støtter Catching-up Region-initiativet (CuRI) f.eks. de baltiske lande i at udvikle regional modstanddygtighed.

Regioner, der grænser op til Ukraine, har derimod ikke blot fortsat, men intensiveret deres grænseoverskridende samarbejde med Ukraine i løbet af de seneste tre år. Kommissionen har omfordelt yderligere 135 mio. EUR, som oprindeligt var planlagt til samarbejdsprogrammer med Rusland og Belarus, til grænseoverskridende programmer med Ukraine og Republikken Moldova. Med denne finansiering ydes der støtte til nøglesektorer såsom miljø, sundhed, uddannelse og grænseforvaltning. De grænseoverskridende programmer med Polen, Slovakiet, Ungarn og Rumænien bidrager med næsten 400 mio. EUR i EU-finansiering, herunder 67 mio. EUR til EU's initiativ om solidaritetsbaner. Ved at opretholde og udvide disse grænseoverskridende programmer sigter vi mod at fremme et tættere samarbejde mellem EU's regioner og Ukraine, hjælpe med at håndtere disse udfordringer og samtidig støtte den økonomiske genopretning både lokalt og i Ukraine.

Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg arbejde på fortsat at yde støtte til de østlige grænseregioner, der er mest berørt af Ruslands angrebskrig, navnlig i deres bestræbelser på at omlægge deres lokale økonomi. Catching-up Regions-initiativet kunne eksempelvis frembringe interessante idéer vedrørende opførelse af nye innovationsknudepunkter eller udnyttelse af regionernes potentiale til bl.a. at støtte produktion af vedvarende energi, udvikle nye økosystemer for fremstilling. For regioner, der grænser op til Ukraine og Moldova kunne indsatsen fokusere på at intensivere forbindelserne på alle niveauer (infrastruktur til transport og digital kommunikation, innovationsklynger, adgang til offentlige tjenester) og forberedelse af tiltrædelsen. Jeg vil også samarbejde med kommissæren med ansvar for udvidelse for at sikre nøje overvågning af udvidelseslandenes fremskridt med hensyn til deres økonomiske konvergens i forhold til EU, deres gradvise integration i det indre marked og deres gennemførelse af de vigtigste reformer, der er nødvendige for at udnytte EU-midlerne bedst muligt — hvilket alt sammen vil være afgørende for at muliggøre en gnidningsløs tiltrædelse af EU.

Det er også en prioritet for mig at tage fat på de vedvarende administrative og retlige grænseoverskridende hindringer, som disse regioner står over for. Jeg støtter fuldt ud afslutningen af de interinstitutionelle forhandlinger om den langvarige forordning om fremme af grænseoverskridende løsninger. Jeg er klar over, hvor vigtigt dette er for de borgere, der bor og arbejder i grænseområder. Jeg agter derfor at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne for at imødekomme deres bekymringer og regner med den fortsatte støtte fra Parlamentet, så forhandlingerne hurtigt kan indledes. Dette vil være et afgørende skridt i retning af at fjerne de hindringer, der står i vejen for økonomisk udvikling og samarbejde i grænseregioner.

Hvad angår udvidelsens indvirkning på EU's samhørighedspolitik, vil EU's samhørighedspolitiske mål fortsat gælde i en større Union, både i nuværende og kommende medlemsstater. Med samhørighedspolitikken har vi tidligere haft held til at bidrage til og forstærke fordelene ved det indre marked, mindske de territoriale forskelle og fremme opadgående socioøkonomisk konvergens mellem medlemsstater og regioner. Som forberedelse til en større Union er der behov for en omfattende overvejelse af samhørighedspolitikens fremtid. Men det er ikke første gang, EU står over for en udvidelse, og vi kan tage ved lære af fortiden for at sikre, at EU's politik fortsat leverer resultater. Dette vil indgå i den gennemgang af politikker forud for udvidelsen, som Kommissionen vil foretage i begyndelsen af 2025.

6. Øer, affolkning, opholdsret, regioner i den yderste periferi (artikel 349 i TEUF), boliger, områder med særlige geografiske og naturlige forhold (artikel 174 i TEUF)

I overensstemmelse med artikel 174 i TEUF lægger Unionen særlig vægt på at tackle udfordringerne i ugunstigt stillede regioner, navnlig dem, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art. Hvilke konkrete foranstaltninger vil De træffe for at bekæmpe affolkning, navnlig i landområder og små byer, og samtidig sikre lige adgang til vigtige offentlige tjenester i overensstemmelse med ånden i den effektive "ret til ophold"? Hvordan vil De forbedre de regionale konnektivitets- og boligforhold for at gøre det muligt for personer, der bor på øer, i regionerne i den yderste periferi, perifere regioner og grænseregioner, at blive i disse områder? Hvilke specifikke foranstaltninger vil De slå til lyd for for at mindske bureaukratiet og forbedre adgangen til EU-finansiering og det indre marked for SMV'er i disse regioner? Mener De, at det er på tide, at Kommissionen udvikler en europæisk strategi for øer (ø-pagten) og et POSEI-transportprogram (et program med muligheder, der specifikt vedrører afsides beliggenhed og ø-karakter)?

Jeg er overbevist om, at der skal tages hensyn til øernes og regionerne i den yderste periferis særlige økonomiske og sociale udfordringer såsom boliger, transport, uddannelse, sundhedspleje, vandforvaltning og affaldshåndtering. Disse regioner står over for forskellige udviklingsproblemer, hvilket gør det vanskeligt at

betragte dem som en samlet gruppe. I samhørighedspolitikken er der altid blevet lagt særlig vægt på øer og regioner i den yderste periferi i overensstemmelse med traktaten, og hvis jeg bliver godkendt som kommissær, vil jeg fortsætte med at styrke dette arbejde.

Øerne er af meget forskellig karakter og står over for en række forskellige udfordringer, herunder forskellige niveauer af økonomisk vækst og demografiske tendenser, idet nogle øer oplever befolkningstilvækst, mens andre oplever tilbagegang. Disse særlige behov kræver skræddersyede tilgange. Det er netop, hvad samhørighedspolitikken vil gøre: tilskynde til nationale og regionale programmer for at tackle disse udfordringer. Jeg vil fortsat støtte øerne med finansiering, bedste praksis og specifikke territoriale strategier. Desuden vil jeg samarbejde med mine kommissærkolleger for at sikre, at der tages hensyn til øernes særlige forhold i alle relevante EU-politikker. I den 9. samhørighedsrapport fra Kommissionen fremhæves de betydelige risici, som affolkning og en aldrende befolkning udgør for landdistrikter, små byer og andre ugunstigt stillede regioner. Jeg mener, at vi bør fokusere på konkrete foranstaltninger for at tackle disse udfordringer og sikre, at borgerne kan blive i deres lokalsamfund. For det første afhænger en forbedring af offentlige tjenester og livskvalitet - "retten til ophold" - af adgangen til basale tjenester såsom sundhedspleje, uddannelse, bolig og offentlig transport. Jeg vil slå til lyd for fortsatte investeringer på disse områder for at bidrage til at forhindre affolkning og tiltrække nye beboere, herunder unge familier og fagfolk. For det andet er det afgørende at tackle den digitale kløft. En forbedring af de digitale færdigheder og levering af pålidelige onlinetjenester, herunder højhastighedsinternet og 5G-net, vil styrke disse regioners konkurrenceevne. Dette vil mindske udvandringen og muliggøre distancearbejde og onlineuddannelse, hvilket skaber nye muligheder og dermed vil tilskynde unge fagfolk og familier til at blive eller vende tilbage til disse områder. For det tredje er støtte til lokale økonomier og fremme af innovation afgørende for at skabe arbejdspladser og fastholde unge talenter. Fremme af iværksætteri i landdistrikterne vil være afgørende, så vi fortsat kan støtte SMV'er, bæredygtigt landbrug og den cirkulære økonomi. Opbygning af innovationsøkosystemer i disse regioner kan fremme økonomisk modstandsdygtighed og langsigtet vækst. For det fjerde er fremme af bæredygtig udvikling en central prioritet for samhørighedspolitikken, navnlig i landdistrikter og grænseregioner, med fokus på den grønne og den digitale omstilling. Investeringer i vedvarende energi, bæredygtig transport og miljøbeskyttelse vil forbedre levevilkårene og skabe nye grønne job.

Det er afgørende at tilpasse støtten til de regionale behov. Jeg vil sikre, at samhørighedspolitikken fortsat vil være fleksibel og stedbaseret og tilpasset specifikke udfordringer. Gennem tætte partnerskaber med lokale og regionale myndigheder kan vi skræddersy investeringer og reformer for at opfylde disse regioners unikke behov og sikre, at ingen regioner lades i stikken. Med hensyn til regional konnektivitet og boliger vil min prioritet være at forbedre transportinfrastrukturen og den digitale infrastruktur for at sikre, at borgere på øer, i regionerne i den yderste periferi samt i perifere regioner og grænseregioner kan forblive forbundet med mere omfattende europæiske knudepunkter. Transportforbindelser er afgørende for at få adgang til job, væsentlige tjenester, uddannelse og sundhedspleje samt for varebevægelser. Jeg vil samarbejde med kommissæren med ansvar for transport om at forbedre jernbaneforbindelserne og offentlige transportforbindelser mellem disse regioner og de vigtigste europæiske knudepunkter ved hjælp af investeringer i bæredygtig mobilitet og multimodal transport.

Digital konnektivitet er lige så vigtig. Jeg vil slå til lyd for investeringer i højhastighedsinternet og 5G-net i landdistrikter, perifere regioner og grænseregioner for at lette distancearbejde, onlineuddannelse og digital levering af tjenester og gøre disse områder mere attraktive at investere og bo i. Det er også afgørende at tackle mobilitetsudfordringer i fjerntliggende regioner og øregioner.

Det vil være afgørende at integrere væsentlige tjenester såsom sundhedspleje, uddannelse og børnepasning i samhørighedspolitiske investeringer med henblik på at forhindre affolkning og gøre disse regioner mere attraktive for beboerne. Dette vil ske ved at styrke det grænseoverskridende samarbejde, muliggøre fælles tjenester og fremme intelligente løsninger såsom telemedicin og e-læring. De vil supplere initiativet "Ren energi til EU's øer", der finansieres af EU, og som hjælper øer med at generere deres egen bæredygtige og billige energi og dermed bidrager til give øsamfundene adgang til økonomisk overkommelig og bæredygtig energi.

Sikring af en effektiv ret til ophold vil også kræve adgang til kvalitetsjob, navnlig for dem, der har været uden for arbejdsmarkedet i meget lang tid og søger nye muligheder. Den køreplan for kvalitetsjob, der skal udvikles i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, er et konkret initiativ i denne henseende. I den forbindelse vil jeg støtte den ledende næstformand med ansvar for mennesker, færdigheder og parathed. For så vidt angår adgang til tjenester og navnlig til væsentlige tjenester vil EU's fremtidige strategi for bekæmpelse af fattigdom spille en strategisk rolle, blandt andet i håndteringen af de territoriale aspekter af fattigdom.

Samhørighedspolitikken vil fortsat bidrage til økonomisk overkommelige og bæredygtige boliger. Jeg vil arbejde på at indføre fleksibilitet i lovgivningen for at give medlemsstaterne mulighed for at fordoble deres

samhørighedsinvesteringer i økonomisk overkommelige boliger. Investeringerne kunne omfatte renovering af den eksisterende boligmasse, forbedring af energieffektiviteten og støtte til nye udviklinger, der er skræddersyet til regionale behov. Det nye europæiske Bauhaus kan udgøre en værdifuld ramme for dette arbejde. Vi vil også yde teknisk bistand og kapacitetsopbygning til byer og interessenter og sikre, at boligprojekter integreres i bredere byinfrastruktur. Sideløbende hermed vil den ledende næstformand med ansvar for en ren, retfærdig og konkurrencedygtig omstilling stå i spidsen for revisionen af statsstøttereglerne for at muliggøre boligstøtteforanstaltninger, navnlig for økonomisk overkommelige energieffektive og sociale boliger.

Jeg lover at slå til lyd for skræddersyet stedbaseret støtte og sikre, at regionernes specifikke behov afspejles i den fremtidige samhørighedspolitik. Dette omfatter en forenkling af ansøgnings- og rapporteringsprocesser for at mindske de administrative byrder for SMV'er, mindske bureaukratiet og gøre det lettere for lokale virksomheder at få adgang til EU-finansiering og deltage i det indre marked. Det er vigtigt at inddrage lokale og regionale myndigheder på et tidligt tidspunkt for at tilpasse EU-finansieringen til de lokale forhold. Initiativer som Enterprise Europe-netværket (EEN) og den europæiske platform for klyngeamarbejde yder afgørende støtte til SMV'er ved at hjælpe dem med at navigere i komplekse regler, sikre EU-finansiering og skabe kontakt med forretningspartnere. EEN spiller en vigtig rolle i fjerntliggende regioner og tilbyder skræddersyet vejledning om programmer som Horisont Europa og InvestEU. Det fremmer også grænseoverskridende partnerskaber, der gør det muligt for SMV'er at udnytte nye markeder og udvide deres aktiviteter på en mere effektiv måde.

Jeg vil også fremme en løbende dialog med interessenterne for at sikre, at finansieringsmekanismerne reagerer på deres skiftende behov, og at eventuelle flaskehalse håndteres hurtigt. Dette vedvarende engagement skal sikre, at øer og perifere regioner, herunder regionerne i den yderste periferi, ikke lades i stikken i forbindelse med EU's udviklingsindsats.

Samhørighedspolitikken tilskynder alle medlemsstater og regioner til at yde støtte til deres øer. Desuden er landdistrikter på øer omfattet af den langsigtede vision for landdistrikterne og dens handlingsplan for landdistrikterne samt pagten for landdistrikterne. Med hensyn til det foreslåede POSEI-transportprogram vil jeg fokusere på at maksimere anvendelsen af eksisterende værktøjer og identificere mangler, inden jeg overvejer nye løsninger.

7. Naturkatastrofer, nødsituationer

Europa har oplevet en stigning i antallet og alvoren af vejrrelaterede katastrofer såsom ekstreme temperaturer, storme, oversvømmelser i indre farvande og kystområder, tørke og naturbrande. Hvordan vil De håndtere både de umiddelbare og langsigtede virkninger af sådanne katastrofer mere effektivt? Hvordan vil De navnlig forbedre budgettildelingen, støtteberettigelsen og forvaltningen af den nuværende EU-Solidaritetsfond? Hvilke andre specifikke foranstaltninger, også med hensyn til forebyggelse, vil De foreslå for at tackle naturkatastrofer inden for den kommende flerårige finansielle ramme efter 2027, samtidig med at hovedmålet med samhørighedspolitikken bevares? Hvad angår vandforvaltning og med hensyn til både oversvømmelser og tørke, hvilke foranstaltninger vil De foreslå for at afbøde indvirkningerne heraf på de mest sårbare regioner? Vil De desuden foreslå en ajourføring af EU's strategier for at mindske kyst- og bjergområdernes sårbarhed over for klimaændringer?

Den tiltrædende formand Ursula von der Leyen fremhævede i sine politiske retningslinjer de store risici for vores sikkerhed som følge af virkningerne af klimaændringerne. Ekstreme vejrforhold hærger fortsat områder i Europa i form af oversvømmelser, brande og tørke hele året og i hele Unionen. Hun forpligtede sig til en europæisk klimatilpasningsplan med specifikke foranstaltninger til forebyggelse af naturkatastrofer. Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg som ledende næstformand bidrage til denne plan. Håndtering af naturkatastrofer kræver øjeblikkelig handling og et stærkt fokus på forebyggende foranstaltninger på nationalt, lokalt og regionalt plan. Naturbaserede løsninger (genplantning af skov, vådområder og anden grøn infrastruktur) vil fortsat have højeste prioritet. For effektivt at afbøde risici skal der på tværs af alle forvaltningsniveauer indføres proaktive strategier, som understøttes af målrettede investeringer og reformer.

Samhørighedspolitikken er på nuværende tidspunkt den største kilde til EU-finansiering i forbindelse med katastroferisikostyring med fokus på forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger i regioner i hele EU, og der ydes 14 mia. EUR til katastroferisikostyring (oversvømmelses- og brandrisikoreduktion, økosystembaserede tilgange, ikke-klimarelaterede naturlige og menneskeskabte risici) i programmeringsperioden 2021-2027. Kommissionen har for nylig foreslået at skabe større fleksibilitet i samhørighedspolitikens fonde for hurtigt at yde supplerende og effektiv støtte i tilfælde af naturkatastrofer.

Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF) yder støtte efter katastrofer, og er kun tilgængelig i tilfælde af alvorlige katastrofer; støtten er et håndgribeligt europæisk bidrag til nødhjælp og genopbygning af genopretningsindsatsen. Den Europæiske Unions Solidaritetsfond skal supplere den nationale indsats og ikke erstatte den. Det er derfor afgørende at styrke de nationale finansieringsmuligheder i forbindelse med katastroferisici og opbygge kapacitet på nationalt plan. Medlemsstaterne skal udstyres med værktøjerne til at håndtere mindre katastrofer med sikkerhed for, at Den Europæiske Unions Solidaritetsfond er tilgængelig, når katastrofens omfang overstiger deres kapacitet. Vi er nødt til at styrke solidaritetsforanstaltningerne i lyset af de omsiggribende klimarelaterede katastrofer. Den eneste økonomisk overkommelige løsning i den forbindelse er at sikre, at alle investeringsprojekter i kraft af deres udformning kan modstå klimapåvirkninger, da det er meget billigere end at skulle genopbygge efter katastrofer.

Hvad angår de langsigtede virkninger, agter jeg at lægge større vægt på forebyggende foranstaltninger. Der bør gives prioritet til naturbaserede løsninger. Disse foranstaltninger har effektivt reduceret virkningerne af naturkatastrofer og samtidig bidraget til biodiversitet og klimatilpasning.

Der er også behov for en samlet tilgang til vandforvaltning, der omfatter både forebyggelse af oversvømmelser og bekæmpelse af tørke. Samhørighedspolitikken støtter allerede foranstaltninger med henblik på vandforvaltning, men planerne for katastroferisikostyring skal udformes således, at der tages hensyn til klimaændringernes virkninger.

Investeringer i beskyttelse mod oversvømmelser og modstandsdygtighed over for tørke skal nøje tilpasses de nationale og regionale risikostyringsstrategier. Grundforudsætningerne har øget effektiviteten af disse investeringer, og vi bør undersøge, hvordan disse betingelser yderligere kan tilpasses til de enkelte medlemsstaters og regioners specifikke behov. Dette kunne omfatte en styrkelse af infrastrukturen til at kunne modstå ekstreme vejrforhold, forbedring af systemer for tidlig varsling og fuld integration af klimatilpasningsforanstaltninger i den lokale og regionale planlægning. Klimaændringerne forværrer den allerede afsides beliggenhed og gør det vanskeligere for beboerne i kystområder, bjergområder eller fjerntliggende områder at få adgang til sundhedspleje, uddannelse og rent vand. En styrkelse af transportinfrastrukturen og den digitale infrastruktur vil ikke blot bidrage til at afbøde virkningerne af naturkatastrofer, men også til at gøre disse samfund mere modstandsdygtige.

Endelig vil beskyttelsen af EU's kystsamfunds interesser og modstandsdygtighed fortsat være en prioritet, idet kystsamfund og -regioner udgør 40 % af EU's befolkning. De økonomiske skader som følge af oversvømmelser af kystområder i EU, som i øjeblikket beløber sig til 1 mia. EUR om året, forventes at stige kraftigt i de kommende år som følge af den globale opvarmning. Med havpagten, under ledelse af kommissæren med ansvar for fiskeri og havet, vil vi se på, hvordan vi kan støtte kystsamfundene. Denne pagt vil fremme en holistisk tilgang, der integrerer miljømæssige, økonomiske og sociale dimensioner og sikrer, at alle interessenter, herunder lokale kystsamfund og industrier, inddrages i havforvaltning. Den vil fastlægge en ramme for sunde, modstandsdygtige og produktive hav- og kystområder og dermed mindske deres sårbarhed over for klimaændringer.

Spørgsmål fra Budgetudvalget

8. Hvad agter De at indføre i praksis for at opfylde den opgave, De har fået til opgave med "at tilpasse samhørighedspolitikken til EU's bredere prioriteter, være mere fokuseret, enklere og mere virkningsfulde og bidrage til at mobilisere reformer og investeringer"? Hvordan vil samhørighedspolitikken passe ind i den tiltrædende formands krav om en politikbaseret tilgang til EU's næste langsigtede budget? Navnlige, hvis gennemførelsen skal baseres på "en plan for hvert land, der forbinder centrale reformer med investeringer", hvordan vil De så sikre, at der er tilstrækkelig fleksibilitet, samtidig med at der opretholdes et klart revisionsspor, en klar europæisk merværdi med en tydelig grænseoverskridende dimension af udgifter, der involverer regionale og lokale myndigheder, reel valuta for pengene, og at Parlamentet spiller en rolle på lige fod med Rådet i forbindelse med gennemførelsen og kontrollen af midlerne?

Den tiltrædende formand Ursula von der Leyen har betroet mig opgaven med at gøre samhørighedspolitikken til en central drivkraft for EU's reformer og investeringer. Jeg ser dette som en mulighed for at modernisere og styrke dens rolle med hensyn til at mindske økonomiske, sociale og territoriale forskelle, skabe opadgående konvergens, styrke produktiviteten, innovationen og konkurrenceevnen samt støtte regionale og lokale myndigheder. Jeg forpligter mig til at sikre, at samhørighedspolitikken er tilpasset EU's bredere prioriteter, bliver enklere og mere fokuseret og fortsat skaber håndgribelige fordele for vores borgere og virksomheder.

Selv om fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed i sig selv er et af Unionens mål, skal samhørighedspolitikken først og fremmest være fuldt på linje med EU's strategiske prioriteter, herunder

konkurrenceevne, den grønne og den digitale omstilling og økonomisk og social modstandsdygtighed. I den forbindelse vil samhørighedspolitikken sikre, at ingen regioner, hverken byområder, landdistrikter eller regioner i den yderste periferi, lades i stikken, når vi arbejder hen imod et stærkere og mere bæredygtigt Europa. Den næste FFR vil give en enestående mulighed for at gøre netop dette.

Partnerskaber med regionale og lokale myndigheder vil stå i centrum for den fremtidige samhørighedspolitik. Disse myndigheder har en vigtig rolle i bestræbelserne på at sikre, at vores politikker kan være baseret på et bredt ejerskab, og at vores investeringer er målrettede og virkningsfulde i praksis. Jeg er i min opgavebeskrivelse udtrykkeligt blevet pålagt at lægge særlig vægt på inddragelsen af regionale og lokale myndigheder. Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg som ledende næstformand føre en tæt dialog med alle relevante regionale og lokale myndigheder for at identificere eventuelle hindringer for adgang til EU-midler, og jeg vil være særlig opmærksom på deres tætte inddragelse for at støtte ejerskab og gennemførelse af investeringer og reformer i praksis.

Med henblik på forberedelserne til den næste flerårige finansielle ramme og for at sikre, at samhørighedspolitikken er velfokuseret, vil vi arbejde tæt sammen med de nationale, regionale og lokale myndigheder. Ved at fokusere på fælles EU-prioriteter — f.eks. mindske af forskelle, fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed og styrkelse af konkurrenceevnen — vil vi sikre, at vores investeringer får en målbar virkning. Med henblik herpå vil jeg samarbejde med medlemsstaterne for at sikre, at samhørighedsmidlerne anvendes til at støtte afgørende reformer inden for offentlige tjenester, uddannelse, sundhedspleje, transport og digital konnektivitet. Disse reformer vil skabe de betingelser, der er nødvendige for, at virksomhederne kan trives, og for at lokalsamfundene kan vokse sig stærkere, navnlig i regioner, der risikerer at sakke bagud.

Samhørighedspolitikken vil også fortsat fremme samarbejde på tværs af grænserne som en væsentlig del af den europæiske integration. Ved at forbedre transport, digital konnektivitet og offentlige tjenester vil samhørighedspolitikken fremme konnektiviteten mellem regionerne og bidrage til social samhørighed og økonomisk vækst.

En enklere samhørighedspolitik vil også bidrage til at reducere den administrative byrde og forbedre effektiviteten. Desuden vil der blive opnået en virkning ved at udnytte samhørighedsmidlerne til at tiltrække yderligere private og nationale investeringer. Denne tilgang vil ikke blot maksimere virkningen af EU's finansielle ressourcer, men vil også sikre, at hver en euro, der bruges fra samhørighedsbudgettet, skaber en klar europæisk merværdi, der fremmer konvergens og konkurrenceevne i alle områder.

Samhørighedspolitikken skal være mere fokuseret og strategisk, men fleksibilitet er et afgørende element for succes.

Samtidig skal vi opretholde et klart revisionsspor og et solidt finansielt tilsyn. Samhørighedspolitikken vil leve op til de højeste standarder for beskyttelse af EU's finansielle interesser. Samhørighedspolitikken skal sikre valuta for pengene, og alle investeringer skal bevise deres europæiske merværdi. Med henblik herpå lover jeg at opretholde strenge overvågnings- og evalueringsmekanismer, der sikrer gennemsigtighed, ansvarlighed og effektivitet i anvendelsen af EU-midler. Europa-Parlamentet vil få en afgørende rolle med at føre tilsyn med gennemførelsen af samhørighedspolitikken og sikre, at den demokratiske kontrol respekteres fuldt ud.

Jeg vil insistere på en tilgang, der sikrer en gennemsigtig informationsstrøm, og stiller mig til rådighed for et samarbejde på højt plan mellem institutionerne i hele gennemførelsesfasen.

Spørgsmål fra Økonomi- og Valutaudvalget

Gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten

9. Mener De i betragtning af udnyttelsesgraden for genopretnings- og resiliensfaciliteten, at genopretnings- og resiliensfaciliteten har været tilstrækkelig hurtig og målrettet til at stimulere økonomien efter covid-19-krisen? Hvordan vil De som ansvarlig kommissær sikre, at midlerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten anvendes mest effektivt? Vil De gå videre med en tilbagebetaling af midler, der er overført til medlemsstaterne i tilfælde, hvor det er usandsynligt, at investeringerne vil være afsluttet inden 2026? Ser De genopretnings- og resiliensfaciliteten som en præcedens for håndtering af kriser og betydelige finansieringshuller?

Det er min opfattelse, at genopretnings- og resiliensfaciliteten både var hurtig og målrettet med hensyn til at stimulere økonomien efter covid-19-krisen. Ved udgangen af august 2024 var mere end 40 % af de midler, der var

afsat under faciliteten, faktisk allerede blevet udbetalt til medlemsstaterne, næsten 50 % af tilskuddene og over 30 % af lånene. Der er tale om en historisk udnyttelsesgrad sammenlignet med tidligere EU-udgiftsprogrammer.

Genopretnings- og resiliensfaciliteten har på flere måder ydet et afgørende bidrag til at støtte den økonomiske genopretning efter pandemien. I kølvandet på covid-19-krisen var de offentlige investeringer ikke blot stabile, men steg faktisk fra 3 % af BNP i 2019 til 3,5 % i 2023, og næsten halvdelen af denne vækst blev drevet af EU-støtte og navnlig af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Desuden bidrog selve meddelelsen om NextGenerationEU i 2020 sammen med andre politiske tiltag på nationalt plan og EU-plan til at indsnævre statsobligationsspændet. Samtidig spillede forfinansiering under genopretnings- og resiliensfaciliteten en central rolle med hensyn til at kickstarte EU's genopretning, da den gav medlemsstaterne et umiddelbart udvidet finanspolitisk råderum og spillede en stabiliserende rolle i kølvandet på pandemien, mens facilitetens gennemførelsesmodel, som belønner fremskridt i gennemførelsen, ydede langsigtet finansiel støtte til medlemsstaterne.

Genopretnings- og resiliensfaciliteten var imidlertid ikke kun et kriseinstrument, men også et instrument til at styrke EU's modstandsdygtighed og gøre vores økonomier og samfund stærkere og bedre rustet til fremtiden. Genopretnings- og resiliensfaciliteten stimulerede økonomien og støttede samtidig konvergens, idet dens fordelingsnøgle var skræddersyet til at koncentrere støtten om lavindkomstmedlemsstater og mere sårbare medlemsstater, der blev hårdest ramt af pandemien. Med kravet om, at genopretnings- og resiliensplaner skal håndtere alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er omhandlet i de landespecifikke henstillinger, blev det desuden muligt for genopretnings- og resiliensfaciliteten at målrette den enkelte medlemsstats specifikke behov og samtidig støtte EU's fælles prioriteter.

Som det fremgik af analysen i midtvejsevalueringen, var genopretnings- og resiliensfaciliteten meget effektiv med hensyn til at støtte fælles EU-prioriteter og gennemførelsen af vigtige, længe ventede strukturreformer. Ambitiøse genopretnings- og resiliensplaner medførte fremskridt på tværs af alle seks søjler, der definerer facilitetens anvendelsesområde, herunder navnlig den grønne og den digitale omstilling og den socioøkonomiske samhørighed.

Men der er lang vej igen. Den bedste måde til at sikre, at faciliteten anvendes så effektivt som muligt, er at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser fuldt ud senest i 2026. Det er vores kollektive ansvar og en vigtig kommende udfordring for både medlemsstaterne og Kommissionen. Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg derfor som ledende næstformand arbejde tæt sammen med kommissæren med ansvar for økonomi og produktivitet, således at medlemsstaterne kan gennemføre de aftalte reformer og investeringer, der er fastsat i genopretnings- og resiliensplanerne, inden udgiftsfristen for 2026, hvilket også fremgår af min opgavebeskrivelse. Målet er dog fortsat at opnå fuld gennemførelse af forpligtelserne og dermed fuld udbetaling af de midler, der er afsat under genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Det er vigtigt at huske på, at genopretnings- og resiliensfaciliteten blev udformet med klare regler og en solid resultatbaseret ramme. Finansieringen fra genopretnings- og resiliensfaciliteten er knyttet til resultater. Medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af reformer og investeringer måles ved hjælp af milepæle og mål, der er hensigtsmæssigt fordelt over instrumentets levetid, for at følge gennemførelsen med klare referencescenarier og mål, der skal nås. Genopretnings- og resiliensfaciliteten belønner disse fremskridt ved at udbetale beløb, der er knyttet til opfyldelsen af milepæle og mål.

Efterhånden som vi nærmer os den endelige 2026-frist, vil Kommissionen løbende vurdere, om medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser, og om det er sandsynligt, at de endelige milepæle og mål vil blive opfyldt inden fristen. Hvis dette ikke er tilfældet, vil jeg i henhold til den nuværende lovgivningsmæssige ramme samarbejde med de relevante medlemsstater om, hvordan deres planer kan ændres, og dermed sikre, at midlerne rettes mod lige så ambitiøse alternative investeringer, der kan gennemføres inden for facilitetens levetid. Hvis nogle af de sidste milepæle eller mål på trods af disse bestræbelser stadig anses for ikke at være opfyldt på tilfredsstillende vis, vil den tilsvarende udbetaling ikke finde sted.

For de næste fem år er det Kommissionens ambition at være en "investeringskommission", sådan som den tiltrædende formand Ursula von der Leyen anførte det i de politiske retningslinjer. I den afgående Kommissions periode har Europa sat kurs mod et ambitiøst moderniseringsprogram. NextGenerationEU giver et betydeligt skub i investeringerne og bidrager til at frigøre den finansiering, der er nødvendig for den grønne, den digitale og den sociale omstilling. Ved hjælp af genopretnings- og resiliensfaciliteten har vi lært om behovet for enkelhed og fleksibilitet, hurtighed og strategisk fokus i vores udgifter. Vi har dog også lært om behovet for at forbedre inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder, interessenter og arbejdsmarkedets parter og om den nuværende revisions- og kontrolramme. Disse erfaringer bør afspejles i vores fremtidige finansieringspolitikker.

Men Europas investeringsbehov kan ikke finansieres ved hjælp af offentlige midler alene. Som fremhævet i både Draghi- og Letta-rapporterne vil størstedelen af disse investeringer skulle komme fra den private sektor. Selv om den offentlige sektor også spiller en afgørende rolle med hensyn til at fastsætte de rette rammebetingelser, f.eks. gennem kapitalmarkedsunionen, kan EU også skabe incitamenter og løftestænger for den private sektor.

Spørgsmål fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

10. Deres opgavebeskrivelse insisterer på, at "alle borgere skal have en effektiv ret til ophold [...] ved at støtte, hvad et lokalsamfund har brug for", navnlig ved at "afhjælpe regionale forskelle". Dette berører bl.a. beskæftigelses- og socialpolitikker, herunder social inklusion. Hvilke konkrete forslag og foranstaltninger forudser De for at tackle denne udfordring og forbedre adgangen til sociale tjenester og arbejdsformidlinger af høj kvalitet, og hvordan mener De, at genopretnings- og resiliensplanerne bidrager til dette mål og mere generelt til en effektiv gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder?

Hvordan planlægger De i betragtning af EU's tilsagn om at fremme afinstitutionalisering og sikre, at personer med handicap, børn og andre grupper i en sårbar situation lever med lige rettigheder, at sikre, at fremtidig EU-finansiering og samhørighedspolitik effektivt støtter lokalsamfundsbaseerede tjenester og økonomisk overkommelige boligløsninger? Hvordan agter De at arbejde med dette sammen med den indstillede kommissær Jørgensen?

Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg tage konkrete skridt til at gøre afhjælpning af regionale forskelle til en central prioritet i samhørighedspolitikken, også fremover. Jeg vil bestræbe mig på at sikre, at borgerne har en reel ret til at opholde sig der, hvor de har slået sig ned, og kan forblive i deres lokalsamfund ved at forbedre adgangen til offentlige tjenester og private aktiviteter, kvalitetsjob, uddannelse og færdigheder, sundhed, transport og digital konnektivitet. Dette vil indebære, at investeringerne rettes mod regioner, der står over for økonomisk stagnation, affolkning og udviklingsfælder, navnlig dem, der halter bagefter i den grønne og den digitale omstilling. Jeg vil arbejde tæt sammen med de lokale og regionale myndigheder om at styrke deres administrative kapacitet til at forvalte midlerne effektivt og sikre, at udviklingsstrategierne er tilpasset deres specifikke behov.

Med hensyn til samhørighedspolitikens sociale dimension vil jeg bygge videre på principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder for at opfylde de ambitiøse mål, der er fastsat i min opgavebeskrivelse. Vi har allerede et solidt fundament for den nuværende programmeringsperiode for 2021-2027. Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) bidrager navnlig til at forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af sociale tjenester i alle regioner i EU, især for sårbare grupper og personer med handicap.

Fremover vil en stærk social dimension i samhørighedspolitikken være afgørende for at sikre en effektiv ret til ophold. Jeg vil arbejde tæt sammen med mine kommissærkolleger, navnlig den ledende næstformand med ansvar for mennesker, færdigheder og parathed, for at opnå dette. Jeg vil også arbejde aktivt sammen med kommissæren med ansvar for beredskab og krisestyring samt ligestilling for at forbedre tilgængeligheden og tjenesterne for personer med handicap. Unionen bør fortsat gøre det lettere for personer med handicap at gøre retten til en uafhængig tilværelse og inklusion i samfundet til en realitet. Også her spiller EU-midler en vigtig rolle med hensyn til at støtte afinstitutionalisering.

Jeg vil også bygge videre på erfaringerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten. Faciliteten har været et afgørende bidrag til EU's sociale dagsorden og den europæiske søjle for sociale rettigheder, blandt andet på områder som ligestilling mellem kønnene og lige muligheder. Under faciliteten er andelen af foranstaltninger, der dækker det sociale område og bidrager til den europæiske søjle for sociale rettigheder, betydelig og beløber sig til næsten 163 mia. EUR, hvilket er mere end 25 % af den samlede finansielle støtte til genopretning og modstandsdygtighed. For eksempel omfatter næsten alle nationale planer foranstaltninger, der skal styrke sundhedssystemerne og fremme færdigheder og uddannelse. De fleste nationale planer omfatter også aktive arbejdsmarkedspolitikker og foranstaltninger, der skal gøre de offentlige arbejdsformidlinger mere effektive. Endelig indeholder størstedelen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner også foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre den sociale beskyttelse og de sociale tjenester og støtte sociale boliger.

Desuden er økonomisk overkommelige boliger et centralt spørgsmål for de europæiske borgere, og de forventer en solid reaktion. I de politiske retningslinjer bebudede den tiltrædende formand Ursula von der Leyen bebudede den første europæiske plan for økonomisk overkommelige boliger nogensinde. Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg arbejde tæt sammen med kommissæren for energi og boliger om de aspekter, der vedrører boligudfordringen. I overensstemmelse med min opgavebeskrivelse vil jeg bidrage til det nye europæiske Bauhaus og den europæiske plan for økonomisk overkommelige boliger, navnlig ved at tilføre likviditet til boligmarkedet

og sikre, at medlemsstaterne er i stand til at fordoble de planlagte samhørighedspolitiske investeringer i økonomisk overkommelige boliger. Set ud fra et samhørighedspolitisk perspektiv vil dette arbejde være tæt forbundet med at sikre borgerne en effektiv ret til ophold.

Kvaliteten af bygningsmassen, som er den største energiforbruger i Europa, er afgørende for at nå vores klima- og energimål og for at reducere leveomkostningerne. Renoveringer er en vigtig mulighed for at forbedre bygningers energimæssige ydeevne og modstandsdygtighed samt for at øge tilgængeligheden af boliger, navnlig i byområder. Selv om renoveringer kræver forudgående investeringer, reducerer de energiforbruget og kan tackle de grundlæggende årsager til energifattigdom, som berørte 10,6 % af europæerne i 2023, som ikke var i stand til at holde deres hjem tilstrækkeligt varmt. Energifattigdom vil også blive behandlet i EU's strategi for bekæmpelse af fattigdom, hvorved man vil overveje strukturelle foranstaltninger, navnlig energieffektivitet i boliger og adgang til vedvarende energi.

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden finansierer allerede opførelse og renovering af økonomisk overkommelige boliger, forbedrer energieffektiviteten og støtter byudvikling. Det vil de fortsat gøre i denne periode sammen med andre instrumenter som f.eks. genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Spørgsmål fra Transport- og Turismeudvalget

11. Ifølge den tilhørende opgavebeskrivelse pålagde kommissionsformand Ursula von der Leyen den kommende ledende næstformand med ansvar for samhørighed og reformer at "vejlede arbejdet med bæredygtig mobilitet og turisme for at forbinde forskellige dele af Europa og understøtte et blomstrende indre marked". I den forbindelse skal De støtte det arbejde, der udføres af den kommende kommissær for bæredygtig transport og turisme. Hvordan agter De at fortsætte dette samarbejde, og hvad er Deres strategi og prioriteter for både transport og turisme? Som ledende næstformand med ansvar for samhørighedspolitik og regional udvikling vil De også få indflydelse på færdiggørelsen af det TEN-T-net, som TRAN er ansvarligt for. Hvordan vil De sikre, at gennemførelsen af TEN-T-nettet finansieres og understøttes tilstrækkeligt af EU's samhørighedspolitik? Hvilken rolle mener De også som ansvarlig for udviklingen af regioner i den yderste periferi, øer, landdistrikter og byer, at transport spiller som et redskab til social samhørighed og konnektivitet, og hvordan vil Deres tilgang til turisme i disse områder være for at fremme en modstandsdygtig, bæredygtig og konkurrencedygtig turismesektor?

Det er min opfattelse, at både bæredygtig transport og turisme er af stor betydning for at styrke Europas samhørighed og velstand. Konnektivitet er afgørende for at sikre et velfungerende indre marked. En forudsætning for økonomisk og social udvikling og for borgernes eksistensgrundlag er, at alle borgere og virksomheder, uanset hvor de befinder sig, kan få adgang til pålidelig og økonomisk overkommelig transport for at sikre, at de er forbundet til resten af EU og til verden som helhed.

Samtidig omfatter turisme en vigtig territorial dimension, og mange af EU's regioner er stærkt afhængige af den. Hvis turismen udvikles på en bæredygtig måde, er den en drivkraft for den økonomiske og sociale samhørighed i de europæiske regioner, navnlig i fjerntliggende områder og landdistrikter, hvor den kan være en vigtig indtægtskilde og et eksistensgrundlag for lokalsamfundene.

Jeg vil støtte bestræbelserne på at tilpasse EU's politikker til de regionale behov i et tæt samarbejde med kommissæren med ansvar for bæredygtig transport og turisme. Derved sikres det, at hver regions specifikke udfordringer imødegås, samtidig med at økonomisk vækst, social inklusion og miljømæssig bæredygtighed fremmes. Sammen vil vi mobilisere EU-midler for at fremme begge sektorerens grønne og digitale omstilling og gøre dem mere modstandsdygtige og fremtidssikrede. Vi vil sikre, at investeringer i bæredygtig transport og turisme skaber balance mellem de økonomiske, sociale, kulturelle og miljømæssige dimensioner, hvilket gør det lettere for regionerne at integrere sig i det indre marked og frigøre deres økonomiske potentiale, samtidig med at vi støtter EU's mål for klima og territorial samhørighed og forbedrer miljøkvaliteten. Desuden er jeg overbevist om, at en forbedring af tilgængeligheden af og adgangen til økonomisk overkommelig transport spiller en stor rolle for den sociale og økonomiske udvikling og samhørigheden. I den forbindelse vil jeg arbejde på at sikre alle europæere bred adgang til økonomisk overkommelige transportmuligheder. Transportfattigdom vil også blive behandlet som led i EU's første strategi for bekæmpelse af fattigdom nogensinde; en strategi, som den ledende næstformand med ansvar for mennesker, færdigheder og parathed vil stå i spidsen for, og som jeg med glæde vil bidrage til.

For det første ønsker jeg at sikre, at gennemførelsen af TEN-T-nettet bliver vellykket. Hovedmålet er at færdiggøre vores TEN-T-net inden for de aftalte frister og gøre EU's infrastruktur mere modstandsdygtig over for naturkatastrofer. Dette omfatter fokus på medlemsstater, der halter bagefter med hensyn til infrastrukturudvikling,

og investeringer i de nationale dele af TEN-T for at opfylde EU's standarder og forbinde dem med grænseoverskridende strækninger. Disse investeringer vil prioritere bæredygtige transportmuligheder og sikre, at infrastrukturudviklingen bidrager til både territorial samhørighed og miljømæssig bæredygtighed. Hvis min udnævnelse bekræftes, agter jeg desuden fortsat at arbejde på at muliggøre økonomisk overkommelig konnektivitet, mobilitet og adgang til kritiske tjenester i regioner med transportsystemer af dårlig kvalitet, f.eks. landdistrikter, perifere regioner, grænseregioner og regioner i den yderste periferi, og fremme bæredygtig mobilitet i byområder.

For det andet vil jeg bestræbe mig på at sikre, at turisme har en hensigtsmæssig plads i finansieringsprogrammerne, samtidig med at der sikres tilstrækkelig fleksibilitet. På grund af de mange forskellige vinkler kan og bør turisme nyde godt af støtte på forskellige politikområder. Jeg vil navnlig se på turismens udfordringer i byer, øer og regioner i den yderste periferi. Hensigten er at bygge videre på de nuværende initiativer for at fremme bæredygtige modeller for byturisme og tackle konnektiviteten, virkningerne af klimaændringer og udfordringer med stor afhængighed, arbejde på at støtte diversificeringen af den økonomiske model og afprøve nye løsninger. Jeg vil bygge videre på det igangværende arbejde for at sikre, at vores turismevirksomheder og kultursteder får lettere ved at finde finansieringsmuligheder, også på nationalt og regionalt plan.

Jeg er af den faste overbevisning, at investeringsmulighederne bør drage fordel af strategiske og integrerede tilgange til at tackle udfordringerne i begge sektorer med fokus på forenkling, samtidig med at der tages hensyn til lokale interessenters behov med henblik på at inddrage dem i udformningen af de nødvendige interventioner.

Transportinvesteringer bør indgå i en omfattende transportplanlægning, der omfatter en multimodal kortlægning af eksisterende og planlagte infrastrukturer, herunder strategier for bæredygtig mobilitet og investeringer i TEN-T-nettene, med fokus på arbejdsplanerne for de europæiske transportkorridorer i TEN-T. Denne strategi vil bidrage til at forbinde regionerne mere effektivt med større transportnet, bidrage til fuldførelsen af det indre marked og fremme økonomisk udvikling i overensstemmelse med strategien for bæredygtig og intelligent mobilitet.

Turismetiltag bør indgå i bredere territoriale udviklingsstrategier. Ved at knytte turismeinvesteringer sammen med lokale udviklingsplaner, strategier for intelligent specialisering og territoriale samarbejdsinitiativer kan vi sikre, at turismen styrker de lokale økonomier og bidrager til social samhørighed og miljømæssig bæredygtighed. Denne tilgang er allerede defineret i omstillingsforløbet for turisme og den europæiske turismedagsorden 2030. En fuldstændig gennemførelse heraf kræver en strategisk tilgang på EU-plan, således at alle tilgængelige værktøjer, lige fra finansiering til politikker, mobiliseres til det samme formål.

Det vil være yderst vigtigt at konsolidere den centrale rolle, som økosystemerne for bæredygtig transport og turisme spiller. Under covid-19-pandemien var vi alle vidne til, hvad der sker, når der ikke er nogen turisme, og folks mobilitet begrænses. Det havde en ødelæggende virkning på styrken i Europas økonomiske og sociale struktur. Siden da er der sket en genopretning i begge sektorer. Hvis min udnævnelse bekræftes, er det mit arbejde at bygge videre på denne genopretning og sikre, at det sker på bæredygtig og retfærdig vis. Det vil især være vigtigt at sikre, at fjerntliggende områder ikke blot er godt forbundne, men også at transporten fortsat vil være økonomisk overkommelig. Uden den vil de næppe kunne drage fordel af bæredygtig turisme.

Spørgsmål fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

12. Hvordan vil De som ledende næstformand for Kommissionen forfølge målet på tværs af generaldirektoraterne om at tackle årsagerne til og udfordringerne ved at opretholde og forbedre livskvaliteten i landdistrikterne? Hvordan vil De mindske kloben mellem by og land, fremme udviklingen af infrastrukturer, støtte den digitale omstilling, lette adgangen til tjenester og generelt gøre landdistrikterne mere attraktive for både landbrugere og virksomheder? Hvordan ser De pagten for landdistrikterne og dens videre udvikling? Hvordan agter De med hensyn til finansiering at sikre, at EU's fonde og politikker supplerer støtten til landdistrikterne, og at oplysninger er tilgængelige for lokale interessenter?

Jeg tilslutter mig fuldt ud målene i den langsigtede vision for EU's landdistrikter. Dette fremadrettede dokument beskriver de eksisterende udfordringer med hensyn til at forbedre livskvaliteten i landdistrikterne samt de muligheder, der endnu ikke er blevet udnyttet. Jeg vil sikre koordinering mellem forskellige sektorpolitikker, der har indvirkning på landdistrikterne, navnlig samhørighedspolitikken og den fælles landbrugspolitik, som supplerer hinanden med hensyn til at bidrage til social, økonomisk og territorial samhørighed i Europa og gøre sektoren mere bæredygtig. Et vigtigt aspekt vil være at styrke gennemførelsen af proofing til gavn for landdistrikter i forbindelse med Kommissionens lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige initiativer, som Europa-Parlamentet anmodede om på initiativ af Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter i dets beslutning

af 13. december 2022. Jeg lover at tilrettelægge det nødvendige samarbejde mellem kommissærerne for at sikre, at den økonomiske udvikling, konkurrenceevnen, bæredygtigheden og landdistrikternes tiltrækningskraft indgår i den fremtidige planlægnings- og budgetindsats.

Adgang til tjenester, infrastruktur, digital konnektivitet og færdigheder er hjørnestenene i bestræbelserne på at gøre iværksætterier mere attraktivt i disse områder, begyndende med landbrugs- og fødevarerindustrien, som i årenes løb er blevet en hjørnestein i landdistrikterne. Særligt fjerntliggende og affolkede landdistrikter lider imidlertid under mangel på tjenesteydelser. Vi er nødt til at sikre, at sundhedspleje, uddannelse og sociale tjenester ikke er en luksus. Vi bør sikre, at de er alment tilgængelige for offentligheden, sådan som det er fastsat i den europæiske søjle for sociale rettigheder. Hvis min udnævnelse bekræftes, lover jeg at fortsætte arbejdet med handlingsplanen for den langsigtede vision for EU's landdistrikter, hvor virksomheds-etablering, støtte til de eksisterende virksomheder, forbedring af tjenester og støtte til innovation, navnlig digital innovation, bør spille en central rolle. Vi skal tilpasse de nationale og regionale politikker til EU's prioriteter og finansieringsstrømme for at maksimere deres virkning. Dette kan opnås ved at tilskynde til gennemførelse af helhedsorienterede strategier for landdistrikterne på nationalt og regionalt plan og ved at sikre omfattende planlægning og samarbejde mellem alle forvaltningsniveauer i overensstemmelse med visionen for landdistrikterne. Jeg vil sørge for at etablere en dialog med landdistrikterne, navnlig med unge i landdistrikterne. Pagten for landdistrikterne har vist sig at være et vigtigt forum for samarbejde og følger eksemplet med samspil mellem interessenter i byområderne. Aktiviteterne i pagten for landdistrikterne har bidraget til at styrke landdistrikternes indflydelse, muliggøre netværkssamarbejde og tilskynde til handling i landdistrikterne. I lyset af den vellykkede tilgang lover jeg at videreføre støtten og om nødvendigt uddybe og forbedre pagten for landdistrikterne.

I dag indeholder EU's politikker en bred vifte af territoriale værktøjer og andre politiske instrumenter, der er effektive med hensyn til at tackle udfordringerne i landdistrikterne, navnlig inden for den fælles landbrugspolitik anden søjle, som omfatter programmer som f.eks. Leader, lokaludvikling styret af lokalsamfundet, som allerede havde vist deres merværdi, samt intelligente landsbyer, men også strategier for integreret territorial udvikling. Efter mit første år som kommissær vil jeg gøre status over, hvad der findes, og se på, hvordan de nuværende værktøjer kan gøres mere effektive til at støtte landdistrikterne og landbrugerne, og hjælpe dem i retning af produktionsmodeller, der bedst kombinerer de tre niveauer af bæredygtighed: den sociale, den økonomiske og den miljømæssige.

Samhørighedspolitikken yder også omfattende støtte til landdistrikterne, navnlig gennem integrerede territoriale indgreb, herunder foranstaltninger, der har til formål at styrke samspillet mellem by og land i forbindelse med bæredygtig byudvikling. Landdistrikterne nyder også godt af støtte til små byområder, der fungerer som forankringspunkter og infrastruktur- og tjenesteknudepunkter for landdistrikterne.

Uanset udformningen af den næste EU-fondsarkitektur, som endnu ikke er fastlagt, skal vi garantere, at landdistrikternes behov identificeres klart, håndteres korrekt og sættes i centrum for de forskellige politikker. Der skal foretages en vurdering af, hvordan landdistrikterne kommer i fokus. I den forbindelse vil det være afgørende at have specifikke mål og indikatorer for landdistrikterne i de fremtidige EU-fonde og -politikker. Vi kan bidrage til dette mål ved at styrke det nyligt oprettede observatorium for landdistrikterne. Det vil være afgørende at sikre, at der findes effektive værktøjer, der gør det muligt for lokale interessenter og interessenter i landdistrikterne, først og fremmest landbrugere og landbrugsfødevarerproducenter, at blive inddraget fuldt ud i processen. Det vil være min prioritet at opbygge deres kapacitet til at få adgang til EU-finansiering og informere om de eksisterende muligheder via netværksaktiviteter og initiativer såsom værktøjskassen for EU-finansiering til landdistrikterne.

Spørgsmål fra Fiskeriudvalget

13. Hvordan vil De gøre fiskerisektoren mere modstandsdygtig, bæredygtig og konkurrencedygtig på det globale marked, bidrage til generationsskifte og skabe fordele for kystsamfundene og regionerne i den yderste periferi og samtidig sikre samhørigheden i disse områder og inden for målene i den europæiske grønne pagt?

Fiskeriets fremtid, både økonomisk og som en attraktiv sektor for unge, afhænger af et sundt hav, rigelige fiskebestande og et engagement i sikkerhed og innovation. Det vil være afgørende at finde den rette balance mellem forvaltning af fiskeressourcerne, beskyttelse af havmiljøet og investering i fiskeriets fremtid for at sikre fiskerierhvervets, navnlig den ikkeindustrialiserede flådes, levedygtighed på lang sigt.

Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg støtte kommissæren for fiskeri og havet i hans mission.

For at øge modstandsdygtigheden bør både fondene under samhørighedspolitikken og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF) fortsat prioritere investeringer i innovation og modernisering inden for den nuværende retlige ramme. Gennem EHFAF vil vi fortsat støtte den grønne og den digitale omstilling og søge en ambitiøs balance mellem den nødvendige beskyttelse af fiskebestande og en styrkelse af sektorens modstandsdygtighed. Både fondene under samhørighedspolitikken og EHFAF spiller en central rolle i håndteringen af de unikke udfordringer, som EU's kystregioner står over for, lige fra Middelhavet til Atlanterhavskysterne, og i regionerne i den yderste periferi, som ofte er stærkt afhængige af fiskeri. Disse områder er mere sårbare over for økonomiske udsving og miljøændringer, så det er vigtigt at yde målrettet støtte for at sikre deres modstandsdygtighed og udvikle løsninger, der sikrer et niveau, der svarer til de produktive standarder hos handelspartnere i tredjelande. Vi vil fortsat prioritere finansiering af infrastrukturudvikling i disse regioner og samtidig forbedre konnektiviteten og adgangen til markederne. Desuden vil vi støtte fiskerisektoren og dens dekarbonisering og digitale omstilling, men også bæredygtig akvakultur og nye sektorer i den blå økonomi, for at kystsamfundene kan drage fordel af diversificerede økonomier. Hvis min udnævnelse bekræftes, vil jeg være særlig opmærksom på at afhjælpe de sociale og økonomiske forskelle i regionerne i den yderste periferi. Både fondene under samhørighedspolitikken og EHFAF kan bidrage til at fremme inklusivitet, tilbyde målrettet finansiel bistand til ikkeindustrielle fiskere og fremme sociale innovationsprojekter, der integrerer fiskeri, navnlig ikkeindustrielt fiskeri, i overordnede regionale udviklingsstrategier.

Endelig vil jeg på det kraftigste støtte kommissæren med ansvar for fiskeri og havet med at udvikle en klar vision for en modstandsdygtig, bæredygtig og konkurrencedygtig fiskerisektor med et 2040-perspektiv, udrulle en holistisk, fremadskuende og ambitiøs strategi for havene gennem den europæiske havpagt og med at fremme Unionens prioritet om at sikre lige vilkår mellem EU og tredjelande.